

19 mars 1881

Där åker hon synderskan, tänkte kyrkoherde Bergner där han stod i den glasade verandan till prästgården i Lillhärdal och tittade ut genom de frostbelagda fönstren mot släden som åkte ut genom öppningen mellan grindstolparna. Det höll på att skymma så synderskan skulle få en färd i mörker, den trettio kilometer långa vägen, tillbaka till Sveg. Dagen hade minst sagt varit händelserik. Tänk att hon trott att de bara så där skulle agera barnvakt åt henne en tid. Men han hade minsann talat om för henne vad han tyckte om hennes syndiga liv. Efter mycket bönande, gråt och tandagnissel hade hon till slut gått med på att svära på att hon aldrig skulle komma tillbaka efter det stackars flickebarnet som de nu skulle förbarma sig över och låta växa upp som deras dotter.

Han gick in till sitt tjänsterum och tog fram boken för in- och utflyttning i församlingen. Letade upp sidan där 1880 tog slut och 1881 började och noterade att det hitintills i år bara var två personer som flyttat in i församlingen, nu skulle det bli en tredje.

På den tomma raden fyllde han sedan i kolumnerna

Inflyttningsdag:	19/3
Folio uti förhörboken:	151
De inflyttades namn:	Flickebarnet Signe
Ort hvarifrån inflyttad:	Sveg
Ställe hvarhän inflyttad:	Prästbolet

Han satte också en markering i kolumnen för Qvinkön.

Vidare tog han fram förhörboken och letade upp sidan etthundrafemtioett med texten Prästbolet överst. Där fyllde han, på raden under sitt och hustrun Ebbas namn, i att Signe var född den tolfte januari 1881. Han började räkna och kom fram till att hon var sextiosex dagar nu när hon kom till dem.

***

I prästgårdens bostadsdel satt samtidigt fru Ebba Bergner med den skrikande lilla flickan i sin famn. Nog hade hon bett till gud, ända sedan hon och Olof gift sig i november 1875, att de skulle få ett barn. Men det var inte på det här sättet hon tänkt sig att det skulle gå till – att ta hand om ett stackars barn som kommit till i ett syndigt förhållande. Men hon skulle se till att den lilla flickan växte upp till en god kristen – det gällde att ta synden ur henne.

Olof hade först varit totalt avvisande till att ta hand om synderskans barn men då hade Ebba bett Olof att få ett personligt samtal med honom inne på pastorsexpeditionen. De hade lämnat danskan i salongen för en stund. Väl i enrum hade hon övertygat honom om att de skulle ta hand om den stackars söta flickan så att hon slapp att växa upp med en sådan mor. Hon hade lagt till att de borde kräva att modern aldrig skulle komma tillbaka. Flickebarnet skulle växa upp med dem som föräldrar. Det hade inte varit lätt att få modern att gå med på det men till Ebbas glädje hade hon till slut accepterat deras villkor.